

[Carl Petersen.]

første behandling i juli måned, gjorde jeg nogle bemærkninger om de motiveringer, ministeren anførte som grund for fremsættelsen: usikkerheden i prisudviklingen på verdensmarkedet, og at en stimulering af de hjemlige brødkornspriser ville virke som en neddæmpning af den, efter landbrugsorganisationernes mening, for store svineproduktion. Jeg tog afstand fra den tanke, at loven ville virke neddæpende på svineproduktionen — og mon ikke alle, som følger med på dette område, nu er klar over, at min vurdering den gang var rigtig? Jeg er derfor meget tilfreds med, at der ikke denne gang i motiveringen for lovforslaget er nævnt noget om svineproduktionen. Nu udviklede forholdet sig imidlertid sådan, at de lave priser på udenlandsk korn, som man dengang frygtede fra landbrugets side — de blev karakteriseret som dumpingpriser, fordi de var belagt med subsidier — blev højere, end hvad danske landmænd kunne opnå for deres brødkorn, selv om møllerne blev tvangsindlagt som købere.

Derfor har loven i dag efter min mening en bedre og fornuftigere funktion, end da lovforslaget blev fremsat i juni måned. Nu sparer landet fremmed valuta ved at benytte det danske produkt. Jeg skal ikke fordybe mig i betragtninger over, hvorfor dansk korn kom til at ligge lavere i pris end det udenlandske; det har vel flere årsager, men årsagen kan i hvert fald ikke være andre landes subsidieordninger, da det udenlandske brødkorn er dyrere. Men jeg tilstår gerne, at jeg er mere tilfreds med — og jeg tror, alle glæder sig derover — at prisen på det udenlandske korn ligger højere end prisen på det danske. Det var værre, hvis det havde været omvendt. For som det nu er, er der dog noget, der tyder på, at den for dansk landbrug så betydningsfulde svineproduktions vanskeligheder kun er et kortvarigt fænomen. Var de internationale kornpriser derimod gået betydeligt længere ned, ville

det efter min mening være et tegn på større og varigere vanskeligheder på dette område. For jeg tror stadig på, at der er den snævrere forbindelse mellem kornpris og flæskepris.

Må jeg til slut spørge den højtærede minister, om han kan sige noget om, hvorvidt der er dansk rug nok — ubeskadiget af de vanskeligheder, som høsten af dette brødkorn beredte — til fremstilling af brød, når der anvendes 90 pct.s iblanding. Skulle det vise sig ikke at være tilfældet, håber jeg, den højtærede minister vil administrere sådan, at det ikke går ud over brødkvaliteten.

Jeg kan med disse ord anbefale lovforslaget til vedtagelse i den skikkelse, hvori det er fremsat.

Sønderup: Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt indlade mig på en indgående vurdering af den betydning, som loven om indmalingspligt for dansk hvede og rug kan have haft for prisudviklingen. Den højtærede minister er jo i henhold til lovforslagets bemærkninger også meget forsigtig med sit skøn i så henseende. I hvert fald har ministeren sikkert ret i, at sker der ikke en forlængelse, så indmalingspligten kommer til at gælde høståret ud, vil det kvantum dansk korn, loven kommer til at virke på, blive noget ringe.

Som man vil vide, har mit parti ikke tillagt loven særlig stor betydning, men nu har vi altså fået den, og skal der overhovedet være nogen mening i denne foranstaltning med indmalingspligt, må den selvfølgelig udstrækkes til at gælde for hele høståret, og derfor vil mit parti også stemme for lovforslaget, når det kommer til endelig afstemning. Når vi desuagtet fremsætter ønske om en udvalgsbehandling, er det for at få lejlighed til nærmere at drøfte midler og veje til en eventuel begrænsning af indførslen af dumpingkorn. Jeg erkender gerne, at begrebet dumpingkorn er noget af en rebus, men da det er en kendsgerning, at man i landbrugskredse